

[Jytte Andersen]

orlovsordninger, og så skal vi måske også udvikle et nyt arbejdsmarked med socialt, kulturelt og kreativt indhold. Men frem for alt skal vi i gang med en gigantisk voksen- og efteruddannelsesreform, som både skal omfatte de beskæftigede og de ledige, som kan åbne op for rotation og bevægelighed på arbejdsmarkedet, og som også vil give folk nogle flere valgmuligheder.

Arbejdsløsheden er vores største samfundsproblem, siger alle. Skal det politiske system blot bevare en smule respekt, bør året 1993 være året, hvor vi handler. Ledigheden lader sig ikke snakke væk; det har de forgangne ti år bevist. Ledighed er som sagt ikke en naturkatastrofe, som vi ikke kan afværge. Den er menneskeskabt, og den skal løses af mennesker. Den skal løses af mennesker her i Folketinget. Den skal løses også igennem et forpligtende og koordineret internationalt samarbejde – nordisk samarbejde, europæisk samarbejde – og derfor spiller det selvfølgelig en ganske afgørende rolle, at vi får afklaret vores samarbejdslinjer til EF.

Der er for os socialdemokrater ikke tvivl om, at vores problemer er uløseligt forbundet med den verden, vi lever i, og med den økonomiske og beskæftigelsesmæssige politik, der føres i landene omkring os. Derfor skal vi et forpligtende europæisk samarbejde, derfor skal vi et forpligtende nordisk samarbejde, et samarbejde, som kommer mere og mere i fokus og spiller en større og større rolle for den måde, vi indretter vores samfund på – et samfund, hvor der efter Socialdemokratiets opfattelse skal være plads til alle, et samfund, hvor en arbejdsløshed på 320.000, som måske stiger til 350.000, er absolut uacceptabel.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Nu får Fremskridtsfolk meget ofte skyld for, at vi bruger nogle stærke udtryk, at vi er meget uparlamentariske, og hvad vi ellers kan få skyld for. Det, der bringer mig herop, er den bemærkning, fru Jytte Andersen indledte sin tale med, hvor hun to gange sagde, at det var plat af Fremskridtspartiet at rejse en sådan debat. Nu vil jeg ikke bruge udtrykket plat også, for så er jeg jo ikke bedre end fru Jytte Andersen, så det vil jeg ikke gøre; men jeg havde lyst til at gøre det. Men jeg synes, at det var en meget upassende bemærkning.

Jeg vil gerne gøre fru Jytte Andersen opmærksom på, at vi 12, der sidder i Fremskridtspartiets folketingsgruppe, er valgt i dette Folketing på nøjagtig lige så lovlig vis, som fru Jytte Andersen er, og vi har efter dansk parlamentarisk skik ret til at rejse de debatter, vi vil, her i Folketinget. Så jeg synes, at det er en ret uforskammet indledning, når jeg i en tale har lagt op til en fredelig, rolig debat om et problem, som jeg synes at vi er enormt fælles om, lige fra SF i den ene side af salen og over til Fremskridtspartiet i den anden.

Men tilsyneladende – sådan fornemmer jeg det nærmest – er Socialdemokratiet mere eller mindre jaloux over, at det er Fremskridtspartiet, der har rejst debatten, og så skal man udsættes for en sådan utidig bemærkning. Men o.k., sådan er livet herinde. Det er i hvert fald ikke mig, der har lagt op til at forpuste debatten. Vi skulle snakke om de arbejdsløse og ikke kaste mudder på hinanden. Det er i hvert fald ikke min stil, men det er tilsyneladende fru Jytte Andersens stil.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det, jeg prøvede at sige indledningsvis, var, at den holdning, som vi generelt ser Fremskridtspartiet indtage over for arbejdsløsheden, er den, at de ledige skal gøres til genstand for almindelig mistro, og at de ledige får for høj kompensation. Man stræber til enhver tid efter en politik, som er arbejdsløshedsskabende, og ikke en politik, som er arbejdsløshedsbekæmpende. På den baggrund og efter at have stemt imod en finanslov, hvor der vitterlig lå mere beskæftigelse, hvor der var en øget indsats over for ledigheden, en øget indsats over for uddannelsesbehovet, en øget indsats over for fremrykning af investeringer, formulerer man en forespørgselsdebat – med lidt forarget stemme, som hr. Poul Nødgaard havde i sit første indlæg: Hvad vil Folketinget gøre? Hvad vil regeringen gøre?

Man har altså den ene gang efter den anden undladt at støtte forslag, der skabte flere arbejdspladser, og det er på den baggrund, jeg mener, at der er en lille smule politisk gøgl i det her.

Det betyder ikke, at vi ikke synes, at debatten er vigtig, og i min tale redegjorde jeg faktisk også for, hvor vigtigt det er, at vi får taget